

handling — et Udtryk, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds gentagne Gange har brugt. Det bestred jeg, og det bestred det ærede Medlem for Middelfart med langt større Kraft end jeg og serverede i den Anledning en Historie saa saftig, at jeg ikke kunde tage den i min Mund, for at modbevise det ærede Medlems Paastand. Saaledes er Sammenhængen.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er ude.

Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen) er aldeles vild paa Karetten. Han siger, at jeg for at føre Bevis for Usandfærdigheden hos det ærede Medlem for Kellerup omtalte denne Samtale. Han maa jo have siddet og sovet, da jeg talte for. Nej, Beviset for Usandfærdigheden laa i den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Kellerup havde omtalt, hvorvidt han havde været henne at undersøge Forholdene paa Bøgildgaard eller ikke. Jeg vil bede det ærede Medlem for Vordingborg om, at han, naar han vil deltage i Debatten, søger at høre en lille Smule nøjere efter, end han har gjort i dette Tilfælde.

Til det ærede Medlem for Kellerup skal jeg sige, at naar jeg sagde, at han havde refereret rigtigt, mente jeg dermed, at han havde refereret rigtigt ved at sige, at det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) og jeg vare i en skarp Ordstrid med hinanden, men aldeles ikke, hvis det ærede Medlem skulde lægge deri, at jeg vilde indrømme, at jeg havde været med til at udtale mig om Fru Bransholms mere intime Forhold. Dem har jeg aldrig brudt mig om, dem har jeg aldrig givet mig af med. Det er rigtigt nok, at jeg har sagt, at det var ikke brillante Piger, som vare paa vore Opdragelsesanstalter, det er fuldstændig korrekt, og det staar jeg ved den Dag i Dag. Jeg ønsker kun at sige, at jeg ikke i mindste Maade har forandret min Stilling til hele Spørgsmaalet om vore Opdragelsesanstalter og den Metode, der anvendes der. Den er akkurat den samme i Dag, som den var den Dag, denne Samtale fandt Sted.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Den ærede Ordfører for Reformpartiet (Jensen-Knudstrup) erklærede i sit

Indledningsforedrag, at der kunde være al Anledning til under Behandlingen af den foreliggende Sag ogsaa at beskæftige mig med Samfundets Pligt overfor de ulykkeligt stillede Børn. Og der blev af den højtærede Justitsminister tilføjet, at han vilde henstille til det Udvalg, som blev nedsat om Loven, at beskæftige sig med disse Spørgsmaal. Men jeg maa sige, at nu have vi i 5 Dage beskæftiget os med og diskuteret denne Sag, og jeg er sikker paa, at alle ville være enige med mig i, at det er meget lidt, som er kommet frem om det, som baade Ordføreren og Ministeren mente, at vi kunde have Anledning til at beskæftige os med. Det har dog nogen Betydning for det kommende Udvalg at vide, hvorledes Justitsministeren ser paa Sagen, og jeg vil derfor rette et Spørgsmaal til Ministeren. Det gaar ud paa dette: Hvis Udvalget maatte komme til den Erkendelse, at der bør kræves langt større Tilskud fra Staten til de forskellige Anstalter, end der nu gives, hvis Udvalget maatte faa den Opfattelse, at Stat og Kommune helt og udelt skulde løse Spørgsmaalet om Alderdomshjælp og Fattighjælp, saa at man ikke længere vilde have privilegeret Tiggeri for at skaffe de fornødne Midler til Børnene, kunne vi saa paaregne Justitsministerens Medvirkning til Gennemførelsen af saadanne Forslag, at Omsorgen for Børnene kommer ind under lignende faste Forhold som de andre Institutioner under Stat og Kommune og bort fra det nuværende privilegerede Tiggeri, under hvilket Børnene i mange Tilfælde ikke faa det nødvendige? Kunne vi haabe paa Justitsministerens Medvirkning til, at vi kunne komme bort fra, at Forstanderne, naar der kommer Angreb paa Anstalterne, svare: Tilstanden er, som den er, fordi vi ere for fattige, fordi vi have for faa Midler? Vil den højtærede Justitsminister yde sin Medvirkning til, at vi kunne komme bort fra dette og faa langt rigeligere Tilskud til denne store og vigtige Sag?

Der er endnu et Spørgsmaal, jeg maa rette — dette Spørgsmaal er baade til den højtærede Justitsminister og til den ærede Ordfører. Vi ere vel alle enige om, at sely om Hovedparten af Diskussionen har drejet sig om, at man fra Regeringspartiets Side har villet falde over en politisk Modstander, maa man erkende, at Forhørsakterne over „Hebron“ oprulle mørke og triste Billeder. Jeg antager, at de Herrer ere enige heri, men Forhandlingerne have alligevel formet sig baade fra Ministerens og fra Ordførerens Side som en Art For-